

مسافر مسئله‌ها

اصغر فکور

کوبیسیم در نقاشی یک سبک خاص است! این سبک پیچیدگی‌های خودش را دارد. در این سبک انکار رنگ‌ها و نقش‌ها در هم فرو رفته‌اند، طوری که اگر نزدیک تابلو بایستی نمی‌توانی درک درستی از آن داشته باشی!

حالا این چیزهایی که گفتم چه ربطی به موضوعی که می‌خواهم درباره‌اش حرف بزنم دارد؟ ببینید! گاهی بعضی از آدم‌ها مثل همان سبک نقاشی‌ای هستند که گفتم. یعنی وقتی کنارشان باشی فقط چیزی به نام رنگ می‌بینی! یا خیلی ساده‌تر بگوییم، بلاتنسب شما، برای دیدنشان باید درک بالایی داشته باشی!

درک این آدم‌ها هم خیلی ساده است. کمی عقب‌تر ایستادن باعث می‌شود که بهتر آن را ببینیم! البته قرار نیست همه آدم‌ها مثل نقاشی کوبیسیم باشند؛ بعضی‌ها! یکی از آن بعضی‌ها رئیس جمهور فقید کشورمان، آیت‌الله شهید سید ابراهیم رئیسی است. حالا که مدت‌ها از شهادت ایشان گذشته، ما می‌توانیم درباره این تابلوی پرنقش‌ونگار خدمت به انقلاب اسلامی و مردم تقریباً عادلانه قضاوت کنیم. سید ابراهیم در سال ۱۳۳۹ هجری شمسی در خانواده‌ای روحانی در محله نوغان مشهد مقدس به دنیا آمد. پدرش و جد مادری‌اش هم از روحانیون بودند. سید ابراهیم پنج‌ساله بود که پدرش را از دست داد.

بعد از پایان تحصیلات ابتدایی به دلیل علاقه به مسائل دینی راه پدرش را انتخاب کرد و برای آموختن درس‌های حوزوی به «مدرسه نواب» رفت. مدتی بعد هم برای آموختن مقدمات که شامل ادبیات، منطق، معانی و بیان بود به «مدرسه علمیه آیت‌الله موسوی نژاد» رفت.

رئیس‌ی بنا بر تأکید و سنت آیت‌الله موسوی نژاد، در همان اوان طلبگی و از سال سوم، تدریس به طلبه‌های تازه‌وارد را آغاز کرد. تحصیل او در مدرسه آیت‌الله موسوی نژاد تا سال ۱۳۵۴ ادامه یافت تا آنکه در این سال، به توصیه برادر بزرگ خود، تصمیم گرفت برای ادامه تحصیلات به شهر مقدس قم برود.

در زمان ورود وی به قم، مدرسه‌های فیضیه و دارالشفاء به اجبار رژیم پهلوی فعالیت نداشتند و از این رو وارد «مدرسه آیت‌الله بروجردی» شد. رئیسی علاوه بر تحصیل در مدرسه آیت‌الله بروجردی، مدتی هم تحت مدیریت آیت‌الله پسندیده، در مدرسه‌هایی که به‌طور رسمی زیر نظر دفتر امام (ره) که آن زمان مسئولیتش با اخوی او بود اداره می‌شد، درس خواند.

سید ابراهیم رئیسی در این مرحله کتاب «اصول الفقه» را نزد آیت‌الله مروی، «لمعتین» را محضر آیت‌الله فاضل هرنندی، «رسائل» را نزد آیت‌الله موسوی تهرانی، «مکاسب محرمة» را خدمت آیت‌الله دوزدوستانی، «مکاسب بیع» را محضر آیت‌الله خزعلی، «خيارات مکاسب» را نزد آیت‌الله ستوده و آیت‌الله طاهری خرم‌آبادی و «کفایه» را در محضر آیت‌الله سید علی محقق داماد فرا گرفت.

حضور رئیسی در قم مصادف با سال‌های پایانی حاکمیت شاهنشاهی بر کشور بود. در این دوره و به‌خصوص از سال ۱۳۵۶ که با هتاک‌های روزنامه اطلاعات وقت به حضرت امام خمینی (ره)، موج جدیدی از اعتراض‌ها از قم آغاز و در سراسر کشور منتشر شد. او در اجتماعات اعتراضی که مبدأ بیشتر آن‌ها در قم، مدرسه آیت‌الله بروجردی (مدرسه خان) و مقصد آن‌ها بیوت علمای عظام بود، شرکت می‌کرد که از جمله مشهورترین این تظاهرات، تجمع ۱۹ دی‌ماه سال ۱۳۵۶ در برابر منزل آیت‌الله نوری همدانی بود که با تیراندازی عوامل رژیم، به خون کشیده شد. رئیسی در این دوران فعالیت‌های مبارزاتی خود را در ارتباط با علمای انقلابی که در

زندنان طاغوت بودند، پی گرفت. رفت و آمد به منزل آیات سید ناصر حسینی و شیخ هادی مروی، به مرور با بزرگانی، چون شهید مطهری، بهشتی، مفتاح، حکیمی و سایر بزرگان آشنا شد. او در این دوران حضور پراکنده خود را در تهران با فعالیت انقلابی همراه می کرد و در تجمع هایی، چون تحصن علما و روحانیون دانشگاه تهران، شرکت داشت. پس از پیروزی انقلاب اسلامی، شهید بهشتی که از نگرش عمیق حکومتی و تشکیلاتی برخوردار بود، بر آن شد تا با هدف تربیت نیروی انسانی برای تأمین نیازهای مدیریتی نظام، یک دوره آموزشی برای حدود ۷۰ نفر از طلاب قم که آن ها را برای به دوش کشیدن بار مسئولیت های مختلف در کشور مناسب تشخیص داده بود، برگزار کند و آن ها را برای پذیرش این مسئولیت ها آماده سازد. رئیسی یکی از این طلاب برگزیده بود. در این دوره فشرده که عمدتاً در مدرسه عالی شهید مطهری برگزار می شد، شهید بهشتی، رهبر انقلاب و سایرین از جمله مرحوم شهید حسن آیت، آیت الله موسوی اردبیلی و... به صورت هفتگی تدریس می کردند.

موفقیت رئیسی در سامان دهی وضعیت پیچیده این شهر موجب شد تا در سال ۱۳۶۱، هم زمان با دادستانی کرج، مسئولیت دادستانی شهر همدان نیز به او محول شود. به این ترتیب او ناگزیر بود برای رسیدگی به امور هر دو حوزه، ایام هفته خود را به دو بخش تقسیم و پیوسته میان این دو شهر تردد کند.

حضور هم زمان او در این دو مسئولیت، سه تا چهار ماه ادامه داشت، تا آنکه به عنوان دادستان استان همدان معرفی شد و از ۱۳۶۱ تا ۱۳۶۳، به مدت سه سال در این سمت خدمت کرد. سال ۱۳۶۴، سال آغاز مدیریت

بعد از رحلت حضرت امام (ره) و آغاز رهبری آیت الله خامنه ای، رئیسی با حکم آیت الله یزدی، رئیس وقت قوه قضائیه، به سمت دادستان تهران منصوب شد و از سال ۱۳۶۸ تا ۱۳۷۳ به مدت پنج سال این مسئولیت را برعهده داشت. پس از آن و از سال ۱۳۷۳ به ریاست «سازمان بازرسی کل کشور» منصوب شد و این سمت را تا سال ۱۳۸۳ عهده دار بود. رئیسی از سال ۱۳۸۳ تا سال ۱۳۹۳، به مدت ۱۰ سال معاون اول قوه قضائیه و از سال ۱۳۹۳ تا سال ۱۳۹۵ نیز دادستان کل کشور بودند. همچنین او از سال ۱۳۹۱ تاکنون با حکم رهبر انقلاب به عنوان دادستان کل ویژه روحانیت نیز منصوب شدند.

در نیمه دوم سال ۱۳۷۶، پیشنهاد اعضای مؤثر «جامعه روحانیت مبارز»، از جمله آیت الله مهدوی کنی و آیت الله یزدی را برای حضور و عضویت در شورای مرکزی جامعه روحانیت مبارز پذیرفت و با رأی اعضا در یکی از جلسه های جامعه، رسماً به عضویت شورای مرکزی جامعه روحانیت در آمد. آیت الله سید ابراهیم رئیسی در سال ۱۳۸۵، از طرف جامعه مدرسین حوزه علمیه قم و جامعه روحانیت مبارز و به توصیه نخبگان استان خراسان جنوبی، برای عضویت در چهارمین دوره مجلس خبرگان رهبری، خود را در معرض انتخاب مردم شریف آن استان قرار داد و با نظر مثبت بیش از ۸۰ درصد مردم این استان وارد مجلس خبرگان شد. دو سال پس از حضور در این مجلس، خبرگان ملت به او به عنوان عضو هیئت رئیسه رأی دادند. حضور رئیسی در این جایگاه تا پایان دوره چهارم، با رأی نمایندگان محترم مجلس خبرگان، تمدید شد.

شانزدهم اسفندماه سال ۱۳۹۷ رهبر معظم انقلاب اسلامی در حکمی حجت الاسلام والمسلمین رئیسی را به ریاست قوه قضائیه منصوب کردند. ایشان در انتخابات ریاست جمهوری سال ۱۴۰۰ نامزد شد و با کسب بالاترین رأی، پیروز نهایی این انتخابات لقب گرفت. در این دوران او سخت کوش تر از همیشه برای برطرف ردن مشکلات کشور تلاش می کرد. خبر شهادت او برای عموم مردم باورکردنی نبود.

روز ۳۰ اردیبهشت ۱۴۰۳، هنگامی که آیت الله رئیسی برای افتتاح سد «قیز قلعه سی» به آذربایجان شرقی سفر کرد، در مسیر بازگشت در جنگل «دیزمار»، در محدوده عمومی میان ورزقان و جلفا، بالگرد حامل او دچار سانحه شد. آیت الله سید محمدعلی آل هاشم، امام جمعه تبریز، حسین امیرعبداللهمیان، وزیر امور خارجه، مالک رحمتی، استاندار آذربایجان شرقی و چند تن دیگر از همراهان او در بالگرد بودند.

گروه های امدادی بلافاصله به محل سانحه بالگرد اعزام شدند. شرایط آب و هوایی تلاش امدادسانی به محل سانحه را با سختی روبه رو کرده بود. صبح روز ۳۱ اردیبهشت، پس از پیدا کردن محل وقوع سانحه و یافتن لاشه بالگرد حامل ابراهیم رئیسی، خبر شهادت او و همراهانش منتشر شد.

روحش شاد و یادش مانا!

